

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214210899
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4214210899.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi: I. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. ul. XX/XX, Y., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou I. N. H., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie 732,94 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 732,94 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 732,94 € od 9.10.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa titulom súdneho poplatku sumu vo výške 43,50 € a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 142,78 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konanie doručeným súdu dňa 4.6.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 732,94 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o bežnom účte právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver v podobe povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Z dôvodu neplnenia zmluvných povinností odporcom a prekročenia limitu povoleného prečerpania v lehote dlhšej ako 5 dní, čím došlo k nepovolenému prečerpaniu a v zmysle čl. 14 bod 14.1., čl. 8.4 písm. a) v spojení s čl. 14.2. Obchodných podmienok preto ku dňu 30.9.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, túto vyčíslil na sumu 931,48 € a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy do 8.10.2013. Odporca po vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky titulom dlžnej sumy nič neuhradil. Návrhom na začatie konania si uplatnil na zaplatenie sumu dlžnej istiny vo výške 732,94 €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie i úrok z omeškania z dlžnej sumy počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie, t.j. od 9.10.2013 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si navrhovateľ uplatnil náhradu zaplateného súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia.

V priebehu konania súd zistil, že odporca sa na známej adrese miesta pobytu nezdržiava. Preto vykonal rozsiahle zisťovanie miesta pobytu odporcu, avšak bezvýsledne. Z dôvodu zabezpečenia ochrany práv odporcu v konaní bola tomuto uznesením č.k. 14C/21/2015-100 zo dňa 23.3.2016 ustanovená opatrovníčka.

Súd vec v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti opatrovníčku odporcu, ktorá sa na pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu nedostavila, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila. Vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listín založených v spise a to špecifikácie pohľadávky, zoznamu nedoručených zásielok, zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, zmluvy o bežnom účte, zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, oznámenia o

postúpení pohľadávky, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky spolu s doručenkou, predžalobnej výzvy, podacieho hárku, obchodných podmienok, špecifikácie pohľadávky, výpisu obrátov na úverovej zmluve, obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, uznesenia č.k. 14C/21/2015-100 zo dňa 23.3.2016 a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a navrhovateľom dňa 28.3.2013 navrhovateľ nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporcovi titulom nepovoleného prečerpania na účte vo výške 931,48 €. O postúpení pohľadávky informoval právny predchodca navrhovateľa odporcu listom zo dňa 5.4.2013. Odporca zásielku neprevzal.

Dňa 1.2.2008 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcom zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bol odporcovi zo strany právneho predchodcu navrhovateľa zriadený a vedený bežný účet s tým, že po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach mu bude poskytnuté povolené prečerpanie. Dňa 15.2.2008 uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcom zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty a zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, na základe ktorej bola odporcovi poskytnutá platobná karta Maestro čip a bola mu poskytnutá služba povoleného prečerpania na účte. Podmienky splácania povoleného prečerpania boli upravené v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom. Navrhovateľ z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok odporcom písomným podaním zo dňa 1.10.2013 odporcovi oznámil, že ku dňu 30.9.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlh odporcu vyčíslil na sumu 931,48 € (ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 732,94 €, úrokov vo výške 96,73 € a poplatkov vo výške 101,81 €). Odporcovi zároveň určil lehotu na plnenia do 8.10.2013. Navrhovateľ si v konaní uplatnil na zaplatenie dlžnú istinu vo výške 732,94 € s príslušenstvom. Ako vyplynulo z predloženého prehľadu finančných operácií, odporca využíval účet, ktorý mu zriadil právny predchodca navrhovateľa, keď ku dňu 22.7.2011 mu bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa zastavená možnosť povoleného prečerpania na účte, pričom k tomuto dňu bola vyčíslená pohľadávka titulom debetného zostatku vo výške 929,43 €. Opatrovnička odporcu sa v priebehu konania k návrhu na začatie konania a jeho prílohám napriek výzve súdu nevyjadřila.

Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá

je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Predmetom konania v tejto veci bol záväzok odporcu, ktorý vznikol zo zmluvy o bežnom účte a zo zmluvy o úvere (spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania na účte). I keď sporné zmluvy predstavujú tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetné zmluvy sú súčasne spotrebiteľskými zmluvami a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri ich uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o bežnom účte a zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv).

V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný v celom rozsahu. Súd mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 1.2.2008 zmluvu o bežnom účte. Na základe tejto zmluvy bol odporcovi zriadený a vedený bežný účet. Dňa 15.2.2008 uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcom zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty a zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby a po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom mu bol počnúc od 15.2.2008 poskytnutý úver v podobe povoleného prečerpania. Navrhovateľ z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok odporcom písomným podaním zo dňa 1.10.2013 odporcovi oznámil, že ku dňu 30.9.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, ktorú vyčíslil v sume 931,48 € (z toho

dĺžná istina vo výške 732,94 €, dĺžný úrok vo výške 96,73 € a dĺžné poplatky vo výške 101,81 €). Odporcu vyzval na zaplataenie dĺžnej sumy do 8.10.2013. Odporca dĺžnú sumu v stanovenej lehote neuhradil. Navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil na zaplataenie sumu dĺžnej istiny vo výške 732,94 €. Keďže zo strany odporcu nebol v priebehu konania produkovaný žiaden dôkaz, ktorým by bol spochybnený záver súdu o platnom uzavretí zmluvy o bežnom účte, zmluvy o spotrebiteľskom úvere titulom povoleného prečerpania k účtu a o predčasnom zosplatnení záväzku odporcu pre porušenie zmluvných povinností k 30.9.2013, rovnako nebol produkovaný dôkaz o zániku záväzku splnením alebo iným spôsobom, súd odporcu zaviazal na zaplataenie dĺžnej sumy vyčíslenej ku dňu podania návrhu na začatie konania vo výške 732,94 € titulom dĺžnej istiny. Súd taktiež priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 732,94 € za čas od 9.10.2013 do zaplataenia. Úrok z omeškania súd priznal navrhovateľovi v uplatnenej výške, ktorá nepresahuje výšku zákonného úroku z omeškania vyplývajúcu z § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľovi ako v konaní plne úspešnému účastníkovi priznal náhradu trov konania v plnej výške. Navrhovateľ si náhradu trov konania v priebehu konania riadne a včas uplatnil. Súd preskúmal navrhovateľom predložené vyčíslenie trov konania aplikujúc vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že navrhovateľ si náhradu trov konania vyčísľil v súlade s vyhláškou pre prípad jeho plného úspechu v konaní. Titulom náhrady trov konania súd potom priznal navrhovateľovi náhradu zaplataeného súdneho poplatku za návrh vo výške 43,50 € ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 142,78 € (odmenu za 2 úkony právnej služby po 51,45 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd), 2 x režijný paušál po 8,04 € (rok 2014) a náhrada DPH).

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. súd zaviazal odporcu nahradiť trovy konania navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu.

Lehotu na plnenie súd určil v súlade s 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.